

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám,
 hová a lap szellemi részét
 illető közlemények küldendők.

Kéziratok vissza nem
 adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová az
 előfizetési pénzek, a hirdetések és ezeknek díjai, valamint a felszólamlások küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
 TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
 VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
 Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadóhivatalhoz küldendők. Nyílttér száma 1 korona.

A népszámlálás.

Abony, 1901. Január 17.

Mint ahogyan a jó gazda a nyáját számba veszi, hogy mennyit szaporodott, mennyi gyapjút hozott, úgy szokta minden tíz évben összeshámlálni népét a magyar állam is.

Mióta az alkotmány helyre állított, mióta a magyar nemzet ismét, mint független gazda intézi az ország sorsát, azóta most veszi a népességet negyedszer számba.

Nem kis fontosságú állami teendő a népszámlálás, már arra való tekintettel is, hogy nemcsak az a hivatása, hogy mennyien vagyunk, mennyivel szaporodtunk, — avagy fogytunk-e, hanem azért is, mert a népszámlálás adatai képezik a kormány népességi politikájának alapját.

A népszámlálás adatai ugyanis felderítik a nép vidékenként való megoszlását, kitüntetik, hogy az ország mely vidékét lakják legsűrűbben, mely tájakat legritkábban. Hol szaporodott a népesség olyan arányban, amely a rendes körülmények között várható volt s hol nem teljesültek a szaporodáshoz fűzött reményeink.

A népszámlálásból meritett adatok alapján aztán tisztán láthatja a kormány, hogy hol van beavatkozásra szükség, mert a be-

avatkozásra nemcsak joga van, de ez legfontosabb kötelességeinek egyike is.

Sajnos azonban, hogy ez ideig bár három izben számláltatott össze a magyar szent korona országainak népessége, nem igen tapasztalhattuk az állam hatalom irányító befolyását a népességi viszonyok alakulására.

Ez a körülmény nem csekély mérvben járul hozzá, hogy most a negyedik népszámláláskor aggodalommal kell tekintenünk az eredmény elé, nem amiatt, hogy megszületett-e már a tizedik millió magyar, hanem amiatt, hogy a mienk marad-e, a mi fajunk erejét fogja-e növelni, vagy miként annyi százezer, elvész a magyar faj a magyar haza számára, a kivándorlás folytán, mintha nem is magyar anya szülte volna, mintha nem is magyar föld táplálta volna a gyermekkor éveiben. Mert kétségtelenül bizonyítják a születések adatai a magyar faj csaknem páratlanul álló szaporodási képességét, ha tehát nem szaporodtunk a kellő arányban, ennek nem a születések hiánya az oka, hanem hiánya a létfenntartás eszközeinek.

Ezeknek az eszközöknek megszerzését kell elősegítenie tehát a magyar államhatalomnak, hogy a magyar nemzet szaporod-

hassék, hogy a kivándorlás, mely a szaporulat nagyrészét fölemészti, megszűnjék.

Hiába állítunk rendőri kordont az éhező kivándorlók csapatjai elé, míg kenyeret nem tudunk adni addig bárhogy fáj, vérez a honfi szív, a szülőföldhöz ragaszkodó lélek, engedelmeskednie kell a mindennél nagyobb ur, a éhező gyomor parancsának. Munka, föld, kenyér, ez az, amely biztosíthat bennünket, hogy fajunk nem fog számban fogyni és minőségben elcsenevészni.

A magyar embert mindennél erősebben nemzetéhez csatolja egy talpalatnyi inak birtoka a magyar haza szent földjéből. Ennek a talpalatnyi földnek a megszerzését kell tehát megkönnyíteni. Most már, — sajnos, — hogy csak most s már nem évtizedekkel előbb némi javulást látunk e téren. A telepítési politika kezdetét vette, még pedig öntudatos, tervszerű vezetés mellett, de oly csekély a rendelkezésre álló anyagi eszköz, hogy a közel jövőben nem igen várhatunk fényes eredményeket.

Pedig siettetethetne e téren bennünket az a nagy igazság, hogy akié a föld, azé az ország, az az ur.

A föld és a munka termi a kenyeret, ahol pedig kenyér van, ott lesz ember anynyi, amennyinek elég kenyér van.

TÁRCZA.

Talmi ember.

Ruhája elegáns szabású.
 Szabóját nem érheti gáncs.
 Mellén a messze csillogású
 Értékes, arany óralánc.
 Ruha, czipő, selyem kalap,
 Igazi úrra vallanak.
 De mindezzel lehet csalni,
 Mert az ember bennük talmi.

Vigan nézi az élet óráját,
 Mikor s a hol lehet: mulat.
 Kéj és gyönyör ölkébe várják.
 — Hisz a világ csak „hangulat.”
 Ha tán pénz nincs, de van hitel,
 Váltó, zsiráns — egyéb mi kell??
 Gondtól soh' sem öszül haja.
 Ily embernek kutya baja.

Hogy van szegény, inséges, árva,
 Van bűn, nyomor egész halom,
 Szive ettől jól el van zárva,
 Nem mozdul benn' az irgalom.
 Ha el van telve potroha,
 Nem látja a nyomort soha.
 Cinikus elvet ajka mond:
 „Éhes?! Mért nem lop a bolond?!“

Pedig nagy ember barát szóval:
 „Hogy sanyarog, pusztul a nép“

Buzdít, sürget egész hűhóval:
 „Áldozni, tenni ah mi szép!“
 De ha egy fillérbe kerül
 A szó onnan messze kerül.
 Mert felbuzdulása talmi.
 Így kell a világot csalni.

Nagy honfi ő, mutatni tudja.
 Imádatlaltal csüng a hazán.
 De titkos célját elhazudja
 S tipor a nemzet igazán.
 „Hogy mily dicső egy nép vagyunk!
 Csupa tűz, láng szívünk, agyunk.“
 De amit a sok szó takar,
 Fő egy kényelmes hivatal,

Ha elmondják a kaszinóba'
 Hogy nem soká kitor a vész:
 Azonnal föllép támadóba'
 És rögtön kardot kötni kész.
 De ha közelg más hadsereg,
 Megszeppen a vitéz gyerek,
 És olyan gyáván, mint a nyúl,
 A talmi honfi meglapul.

S holtig él békén, kényelemben,
 Bár esze sincs, meg szive sincs.
 Tuczatszám láthatsz a jelenben
 Ilyent, bármerre eltekints.
 Mig végre az áldó-verő
 Szól: talmi ember, állj elő!
 A csalásból immár elég,
 Menj innen pokoltöltelék!!

Forgács.

A gyáva zsandár.

Irta: Forgács.

I.

Igazán nem is paraszt sorba való állapot az, hogy a két testvér fiu egy leányt szeressen, mint ahogy a Zsóka gyerekek teszik, a Pali meg a Peti. Évek óta egy leány után bomlanak, ugymint Bimbó Ágnes után, aki disze a falunak, disze nemének is, nem csak testi szépségre, de lelki tulajdonokra nézve is. Izlés, erkölcs, munkásságból — mely két utóbbi tulajdonságokat nem igen méltányolják — Ágnes első kitünőt érdemelne. Igaz, hogy szegény leány, de a kincseit belül viseli, aki őt feleségül veszi, az egész életére valót imádkozott.

Hanem Zsóka Pali meg Peti közt nem tud választani. Azt mondja, hogy mindkettőt egyformán szereti. Tudni való ugyan, hogy a leánynak általában nem kell hinni, ennél a kérdésnél pedig nem is szabad, de ha Ágnes egyszer azt állítja. Felsőbb körökben, ahol urasabban, de annál bolondosabban járnak el, kiállana a két testvér a rákospalotai erdőbe s addig lövöldözne egymásra, míg valamelyikök a fübe harap. Ennél azonban több esze van Palinak meg Petinek.

Hatalmas száll legény mind a kettő. Pali az idősebb, de mi az a másfél esztendő? . . . Erős, vállas, kemény vonásokkal, csupa férfiaság. Peti a fiatalabb, szelid, lányos, szőke arczezal — ami parasztban ritka is. Szemének a kékjében mélység, abban a mélyben evez sokszor Ágnes tekintete. A természete egészen elütő a bátyjától: lágyabb,

A magyar hazának pedig van földje elég csak hogy annak a felozlása nem kedvező a népesség szaporodására. A nagy latifundiumok, hitbizományok, egy tagban elterülő nagybirtokok óriás akadályai egy egészséges földmivelő osztály alakulásának, mint azt a tapasztalat bizonyítja. Az ország azon vidékeiről történik a tömeges kivándorlás, ahol a nagybirtokok elvonják a szaporodás természetes feltételeit.

Sokat, nagyon sokat beszélhetnénk azokról a tényezőkről és megteendő intézkedésekről, amelyek hivatva volnának, a magyar fajnak az eddiginél is gyorsabb szaporodását s túlsúlyát előmozdítani, de a beszéd magában véve ezen a téren semmit sem ér, mint ezt három évtized tapasztalatai bizonyítják, inkább reméljük tehát, hogy most a negyedik népszámlálás adatai a kormány kezében beszélő tetteknek fogják alapját képezni s ezek a tettek fogják az egységes magyar nemzeti állam kiépülését a leghatásosabban előmozdítani.

Adjon tehát a magyarok istene e nemzetnek az ujszázad első tizedében földet, munkát, hogy legyen elég kenyere a bizonyosan megszülető 12-ik millió magyar számára is, hogy ne Amerika szedje el tőlünk a munkás kezek százezreit, hanem itthon dolgozhassanak a nemzeti haladás, nagyság és közjólét megvalósulásán.

Installáció.

Lévay Mihály plébánosunkat ma iktatják az abonyi róm. kath. egyház lelkészi állásába.

Régen látott közönségünk ily ünnepélyt s csak az öregek emlékeznek még vissza egy ily ünnepélyes actusra, a mai nemzedéknek azonban csak most van ily lelki öröme alkalmuk.

Az alatt a pár hónap alatt, mióta az új plébános állását elfoglalta, mindenki meggyőződhetett lelki jószágáról, vallásos mély érzéséről, atyai szeretetéről és könyörületességéről.

Epen azért mindenki lelke benső érzetével vehet részt az ünnepélyen, buzgón kérve az egek urát, hogy adjon az új lelkipásztorának erőt ama

olyan ábrándos. De már mire való a parasztnak ábrándozni, mikor az „az élet megrontója.“

Ha Bimbó Ágnes nyilatkozni merne, aligha nem a szelid Peti nyerné el a győzelmet, de úgy kell lenni, hogy fél a hatalmas, kemény Palitól.

Tudni kell azt is, hogy mind a két fiu katona a Mollináriaknál. Ez a körülmény aztán fölmentette Ágneszt a lélekölő választás alól. Mert egyszer csak „megfújták a trombitát.“ Masirozni kellett.

Ami itt következik, ez megint nem paraszt vérhez való. Sokáig tanakodtak, míg a jövőre nézve megtudták állapotodni. Azt nem lehetett kimondani, hogy a melyik élve kerül haza, azé lesz a lány, mert bizonyos, hogy mindkettő hazajön. Abba Ágnes nem egyezett bele, hogy a melyik vitézebb lesz s több dicsőséget hoz haza, annak a felesége legyen, mert kétséget sem szenved, hogy . . . ezek a poatok jelentik Ágnes gondolatát. Tehátlan úgy történt a megállapodás, hogy a melyik sebet kap, amelyiknek vére foly, szenved, annak lesz szüksége a vigasztalóra, a gyámolítóra, azé lesz Bimbó Ágnes. Hát nem egészen lovagkorba s nem parasztnak közé való az ilyesmi?! No, de így történt, e sorok írója nem hazuttolhatja meg a tényeket.

Lett aztán országos czihelődés, a mit mozgósításnak neveznek. Itt dübörgő vonatok szállították a legénységet, amott gyalog indult az ezred városokon keresztül s

„A mely utcán a regiment elvonul,
Minden szemből a bubánat könnye hull,
Minden szemre keszkenő van tapadva.“
Bizony az volt a Bimbó Ágneséra is.

magasztos hivatás betöltésére, melyre a gondviselés által elhivatva, ő maga is egy egész élet czél gyanánt tűzött maga elé.

Vegyünk részt az ünnepélyen buzgó lélekkel, felemelkedett szívvel, megtisztult érzelmekkel, Istenben és az ő fölkezt szolgáljában való erős bizalommal.

*

Tegnap délután érkezett városunkba Balás Lajos, a váci püspök oldal kananokja az installáció megtartására. Vértess Ágoston s. lelkész és Lukács Gyula Czeglédre utaztak elébe, hol Lukács üdvözölte pár szóval.

A vasúthoz előkelőségünk közül is számosan vonultak ki az érkező magas vendég fogadására, kit megérkeztek Király János üdvözölt bensőség teljes szavakkal, melyre a kananok szívélyesen válaszolt.

Este a kananok tiszteletére 200 fáklyával fáklyás zene rendeztetett szállásán, a plébánián.

Veverán István tanító, főmunkatársunk lelkes szavakkal tolmácsolta a hívek tiszteletteljes érzelmét a magas vendég iránt; beszédjéből közöljük a következőket:

„Hálásan gondolunk arra az örömdetes táviratra, melyben, Főtiszt. Plebános Urunk megválasztása alkalmából, az abonyi róm. kath. hitközségnek üdvözlőt küldeni méltóztatott. Üdvözölt bennünket méltóságod, mert a választás oly kiváló egyénre esett, akit a megüresült plébánosi állásra értelménél fogva, oda illőnek ismert.

S miután szívélyes megemlékezéséből a legjobb akarat áradt ki, — megragadtuk az alkalmat, hogy méltóságodat forró érzelmeinkkel ödvözöljük.

Örömmel tesszük ezt, mert az ok nagy, az örvendezésre. Mert a plébánosi állás betöltésével, főtiszt. Lévay Mihály nagyon szeretett Plebános Urunkban oly lánglelkű és nagyszívű egyént is bírt a hitközség, aki által — erős a reményünk, — hogy a hitélet, az erkölcsi és anyagi jólét a virágzás magaslatára fog emelkedni.“

Majd a következőkben jellemzi az új lelki pásztor egyéniségét:

„Keresztelő Szt.-Jánosként jött hozzánk, hogy az őszinte, s szív mélyében gyökerező-vallásosság hirdetésével készítse elő az Úr dicsőségéhez vezető utat. Jött az irgalmas szamaritánusként, hogy felkeresse szavaival vigasztalja, jótékonyágával felsegítse a nyomor zsibbasztó karjai között sínylődő ügyefogyottakat. Hogy a tél fagyasztó hidege ellen meleg ruhával takargassa be az árva, a szegényiskolák gyermekek tagjait. Hogy fűtő anyagot küldjön a didergő családok hajlakainak felmelegítésére. Ezzükbe juttassa a nyújtott jótéteménnyel az isteni gondviselés meg nem szűnő munkálkodását. Bizalmat keltve bennök Isten és emberek iránt.

Legyen áldott kegyelmes Püspök Atyánk, kinek nevében méltóságod becses megjelenésével bennünket megörvendeztetett.

Lent jártak katonáink azon a megátkozott földön, ahol kevés borostyán terem, de annál több szilva. A hol ellenség volt fűben, fában, kőben, a hol előre menni nehéz, hátrálni lehetetlen volt, mert a láthatatlan ellenség körül rajzolta a csapatokat. — Az utak ott azon mód vannak, amint az anya természet megalkotta, az pedig tudjuk, hogy nagyon rossz utcsinaló. Aztán a völgyek valóságos halál vermek voltak, olyan keskenyek csak, mint a tiszteletes ur tornácza, s alul, felül, minden oldalon kő; ki nagyobb, ki legnagyobb. Kicsiny nincs is, mert ezeket a völgyeket az ur Isten kövezte ki de az ördögök által. És a lakosság mégis szereti ezt az istenverte földet. Azok a naptól barnult mellű, szikár magas alakok olyan szívesen haltak meg azért a gyalázatos földért, mintha csak Kosciuskó iskolájában tanulták volna a hazaszeretetet. Mert bár jogot egyik sem végzett közülök, de mindazonáltal az volt a jelszavuk, hogy:

„Bolye u grob, nože rob.“

(Inkább a sirba, mint rabigába.)

Tudni való, hogy a Mollináriaknak jutott a legtöbb a küzdelemből is, a dicsőségből is. Azok közt Zsóka Pál és Péter mindenütt elől járt, mintha versenyt vívtak volna és még csak karezolás sem esett rajtuk, talán a golyóbis sem fogja őket. No, no, nyugtával dicsérik a napot.

Egy völgyön kellett a csapatnak átvonulni, melynek az oldalán ritkás fával benőtt halom egész hegygyé magasult. Gyönyörű reggel volt. A lég oly csendes és nyugodt, hogy a tölgyek közül egy-egy sóhaj az ébredő fa mély lélegzésének és ágaik halk nesze újra éledő megszibadt tagjaik nyújtódzásá-

Legyen áldva méltóságod és az is, akiért hozzánk eljönni kegyeskedett.

Kérjük, hogy lelkésedünk híret Püspök Urunk Öngyméltóságának tudomására hozni sziveskedjék.

Méltóságodat a Jó Isten nagyon sokáig éltesse!!“

A kananok meleg érzelemtől áthatott szavakkal köszönte meg a hívek s a lakosság tiszteletének s szeretetének oly szép nyilvánulását, a vallásos érzés fejlesztésére híván fel a híveket.

Ezután a menet a Kossuth-terre vonult, hol a fáklyák máglyába rakattak s magasan lobogó lángokkal elégettettek.

*

Ma délben, az istenitisztelet végeztével a tisztelgők seregét fogadja a plébános, üdvözölni fogják őt:

1. A város képviselőtestülete, Palásti Pál bíró vezetésével.

2. Az ev. reform. egyház Szánthó Elek lelkész vezetésével.

3. Az izraelita hitközség Goldschmied Lipót hitközségi elnök vezetésével.

4. A róm. kath. iskolaszék Gulner Gyula világi elnök vezetésével.

5. A Casinó, Teszáry László igazgató vezetésével.

6. A polgári kör, Komáromy József elnök vezetésével.

7. Az ipartestület, Király Ferenc jegyző vezetésével.

8. A népkör, s lapunk szerkesztősége és kiadóhivatala, Temesközy Gerzson főjegyző illetőleg szerkesztő vezetésével.

9. A függetlenségi 48-as kör Retkes Dániel elnök vezetésével.

10. A tanítói kar, Bogyó Sándor igazgató vezetésével.

11. A róm. kath. olvasó egylet Király János elnök vezetésével.

12. A róm. kath. munkás egylet, Somodi István elnök vezetésével.

Az üdvözlések végeztével dísz ebédre vonulnak a vendégek, a város előkelőségei és notabilitásai a Casinó termébe, hol a hivatalos toasztokat Gulner Gyula államtitkár, országos képviselőnk, a róm. kath. egyház nevében, Neppel Ferenc, közbirtokossági elnök, a kegyuri közbirtokosság nevében, Máthé József jegyző a város nevében és Kaposy József, a Szent István társulat igazgatója, a fővárosi írók nevében fogják megtartani.

Este pedig Vértess Ágoston lelkész kezdeményezésére és házigazdai tisztsége alatt, a „Kis Casinó“ rendez banquetet ez emlékeztető és magasztos ünnepély befejezéséül.

T. G.

nak tetszett. Igazán imádkozásra való reggeli idő amit halálos vétek verekedéssel beszerezni. A csapat vígan halad a harmatos pitymallatban. Egyszer csak a hegy tetején, oldalán, feltűnnek a pörkölt bosnyák alakok s golyó sivit, de sűrűn, kő omlik, de temérdek a völgybe. Vagy itt kell meghalni lenni tehetetlenül, vagy elüzni azokat a hegy tetejéről. Előre! föl a hegynek! Bizony sok szép legényre ráesteledett ezen a reggelen. Csuszva mint a kigyó bokorból bokorba, ugrálva egyik fától a másikig haladt a kis szakasz egy tiszthelyettes vezetése mellett, aki soha egész életében nem követelt el ilyen tánczot a redout termében. Ám elől nyomulnak a vakmerő testvérek, Zsóka Pali és Peti. Amint közelebb jutnak a tetőhöz a mi katonáink, olyan mérvben fogy és tűnik onnan a bosnyák, mert bár édes a hazáért meghalni, de ezt mindig azok mondják, a kik nem halnak meg érte. Több lépéssel megelőzve társaikat, hurráh kiáltással dobban a két testvér a hegytetőre. Pali ledőf egy óriás bosnyákokot, Peti ellenben megbotlik valami fatörzsben, aztán lövést hall s talpra ugorva bátyját térdelni látja s feje fölött a bosnyák villogó handszárját. Kevesebb idő alatt mint egy másodpercnek a század része, a bosnyák átdőfve hörög, ajkain az a tajték, mely a léleknek levetett földi ruhája. Aztán bátyját öleli át Péter, aki sápadt és oldalából csep a vér.

— Öcsém — tördeli a kemény Zsóka Pali — megmentetted az életemet, ezzel most már adósod leszek — és elalél.

A dolog úgy esett, hogy mikor Peti elbotlott, akkor kapta Pali a golyót oldalába, egy perc ké-

Népszámlálásunk.

Most már tiszta képet alkothatunk a népszámlálás eredményéről, mely még csak a hét közepén fejeztetett be teljesen, a revidálásuk alkalmával fölmerült egyes hibák — melyek különösen a tanyai fölvételeknél fordultak elő — helyre hozatala által.

Mert bizony ily nagy munka oly kevés idő alatt egyszerre tökéletesen nem készülhetett el, s jogosan szólaltunk föl a múlt számunkban az oly eljárás ellen, melylyel a számlálási művelet megindított.

Közügyeket intézők a kritika elől el nem zárkozhatnak, arra való jogosultságunkat el nem disputálhatja senki, viszont azt sem tilthatja meg senki, hogy a közelismerés tolmácsolói legyünk ott, ahol az érdem mutatkozik.

A, multkori kritikánk nem egyesek ellen irányult, csupán a szervezés körül tapasztalt hiányokra mutattunk rá, erre pedig nem indított bennünket semmi más, mint kötelesség érzetünk. S most, az össz eredmény birtokában készséggel elismerjük, hogy a számláló biztosok — tehetségük szerint — derekas munkát végeztek s alig egy kettő kivételével kifogástalant. Elismerjük kötelességérzettől áthatott tevékenységük sikeres eredményét s elismerés illeti meg őket oly mostoha idő viszonyok közt való munkálkodásukért.

Az ideai népszámlálás eredménye a következő:

Össze iratott:	
lakott lakás	2921
nem lakott lakás	443
	összesen 3364
háztartások száma	3092
az összeirt 3364 lakáshoz tartozók száma	13306
vendégek és átutazók száma	73
a megszámlált egy évek száma	13379
vidéken, a családtól távol lévők száma	323
ezt hozzá adva a fenti összeghez, lesz a fölvett létszám	13702
ebből leszámítva a vendégek és átutazók számát	73
Abony város lakosságának létszáma tehát, ez év első napjának első órájában volt	13629
A 10 év előtti népszámlálás eredménye szerint a lakosság létszáma volt	12012
A 10 évi szaporulat kitesz	1617
A mostani népszámlálás alkalmával a számláló biztosok munkálatai következőleg oszlanak meg:	
Bogyó István összeirt	705 egyént
Galló Pál	762 "
Váradai János	747 "
Teszary Ferencz	711 "
Szücs István	851 "
Vevevár István	798 "
Kovács Béla	832 "
Schlosser László	739 "
Laczkó Kálmán	642 "
Tantossy Kálmán	662 "

sedelem és nyakát szelte volna le a bosnyák a sebesültnek. Péter megitta ápolgatta bátyját. Ki gondolt volna most a sebesülés folytán Bimbó Ágnesre? csak arra lehetett gondolni, hogyha másfél hüvelylyel odább megy az a golyó, éppen az élet fészket, a szívet dulja szét.

Azután csak vége lett ennek a „kirándulásnak“, ahogy eleintén az osztrák tisztek nevezték. Mikor a szürkülő november megérkezett s megforrott az ujbór, el volt foglalva Bosznia. Haza jöttek a legények is, ki előbb, ki később. Zsóka Pali az eszéki kórházban hamarosan helyre állt. Micsoda egy olyan legénynek az oldalán egy golyónyi lyuk, szégyen volna azzal dicsekedni is. De nem ilyen parasztosan fogják fel a dolgot a katona urak, éppen azért vitézségi érdemjelet kapott Pali, olyant, ami után fizetés is jár. Most már meg is tarthatná a menyegzőjét Bimbó Ágnessel, mert a leányról úgy is azt beszélnek már faluszerte, hogy a „hervasztóban“ van, ami annyit jelent, hogy jegyben jár. De Péter még mindig nem érkezett haza, őt pedig meg kell várni.

A szép Ágnes meg egyáltalán nem úgy viseli magát, mint aki jegyben jár. Csak szomorú és sir egyre. Furcsa képzelni is, azért sir, hogy Péter nem sebesült meg. Hiába mondja neki anyja: Ne sirj edes bokrom, aranyos madárkám, megtartjuk a lakodalmat, milyen derék vitéz ember az a Zsóka Pali, milyen szép medáliája van, aki után 72 forintot huz évenként. Szörnyű sok pénz az!

(Folyt. köv.)

Knöpfler Ignác	754
Nagy Lajos	885
Konyecsi György	533
Drávai Mihály	314
Kengyel Pál	402
Király Antal	276
Mészáros István	2417
Király János	349

összesen 13379

Kiállított összesen házi gyűjtő iv 2383

községi gyűjtő iv 36

a felvett iratok száma tehát a népszámlálás alkalmával 15798

Ez a szám nyilván mutatja, azt az óriás munkát melyet a 18 biztosnak 9 nap alatt kellett végeznie.

MI UJSÁG?

— **Jótékonyosság.** Az anyakönyvi hivatalban kielt perselyben a múlt félévben befolyt összegről a következő nyugta érkezett: Kerületi anyakönyvi hivatalnak Abony. Van szerencsénk a t. ezimet értesíteni, hogy a beküldött 3 kor. 81 fillért a „Vakokat gyámolító országos egyesület“ folyószámlájára javára irtuk. Tisztelettel Kisbirtokok Országos Földhitelintézete.

— **Adományozás.** Király Ferencz, a gerje-perje vízszabályzó társulat hivatalnok, a szegény iskolás gyermekek javára 4 koronát adományozott.

— **Vendéglátás.** Nagy érdemű plebánosunk esütörtökön délben a rkath. tanítói kart ebédre hivta meg magához a plebániára, hol igen kedélyes társalgással töltötték el az időt a késő délutánig. A múlt hó végén pedig lapunk szerkesztőségét látta vacsorán vendégeit a szeretetre méltó plebános, a midőn szintén igen szellemes ötletekkel és anekdotákkal mulattata vendégeit.

— **Járásai értekezlet.** Járásunk főszolgabirája kedden reggelre a járási községek előljáróit, orvosait s a községek megbízottait értekezetre hivta össze, a munkás és cseléd segélypénztár szervezése, s a szervezés körüli munkálatok megkezdése körüli módoszatok megbeszélése tárgyában. Főszolgabiránk ugyancsak e tárgyban egy lelkes hangú felhívást is boesátott ki, melyben a munkások és munkások figyelmét és érdeklődését hívja föl az intézmény iránt. Ez a felhívás röviden ismerteti a törvényt is és így miután ez több példányban fog szét osztatni, egyesetek, társulatok, nagyobb gazdaságokban, — feleslegessé teszi az előadásokat a törvény magyarázatát illetőleg.

— **Házasság.** Patonai Dezső szentmártonkátai ref. lelkész kedden, e hó 15-én tartotta esküvőjét Czepléden, Takács József ref. lelkész leányával Margittal. A menyasszony násznagya Kosuth Ferencz, a vőlegényé Molnár Gedeon körösi nyug. városi főjegyző volt.

— **Farsang.** Az ideai mulatságok sorát a függetlenségi 48-as kör nyitja meg e hó 27-én rendezendő táncmulatságával, minthogy első mulatság e saisonban, mindenestre jól fog sikerülni. — Február 3-án pedig az iparos ifjuság önképző egylete rendez zártkörű álarozos bált. Megérdemli a pártolást ez a szerény törekvő egyesület, hogy művelődésük eszközeit elő teremthessék. Sikert kívánunk a derék rendezőség fáradozásához.

— **Jótékony hagyományozás.** Mult hó 22-én elhunyt Péter Eszter úrhölgy végrendeletében szépen hagyományozott jótékony czélokra is. 12800 koronára rüg e nemű hagyományozása, melyből az országos magyar közművelődésre 4000 koronát, Csángó magyarok betelepítésére 2000 koronát, a szabadszállási reform. egyháznak „névtelen adakozó“ czimén 4000 koronát, a szabadszállási kórházra 2000 koronát s végül az abonyi ref. egyházra 800 koronát.

— **Halálozás.** özvegy Enczinger Antalné született Kiss Mária e hó 17-én elhunyt. 74 éves korában.

— **A tanító közhivatalnok.** Még csak nem régiben is sokan kétségbe vonták hogy a tanító közhivatalnok, tisztviselő. Tájékoztásul mindenkinek a kiket illet, ide iktatjuk kivonatban a következő igazságügyi miniszteri iratot, melyet a nevezett miniszter egy konkrét esetből kifolyólag küldött a vallás- és közoktatásügyi miniszter úrnak. „Van szerencsém Nagyméltóságodat tisztelettel értesíteni, hogy az 1878. évi V. t. cz. 270. §-ának 2. pontja és a 461. §. szempontjából az állami, egyáltalán pedig bármilyen jellegű nyilvános iskolánál működő tanítók közhivatalnokoknak tekintendők. Tényleg a

büntetőjogi gyakorlat közhivatalnokoknak tekintve mindig a nyilvános intézeteknél alkalmazott tanítókat. Az ezek irányában elkövetett és hivatali kötelességeiknek teljesítésére vonatkozó rágalmazás vagy becsületsértés, tehát nézetem szerint a btkv. 270. §-ában meghatározott módon tartandó meg.“ Ebből következik tehát, hogy a midőn a tanítót közhivatalnoki minőségben sértés. bántalom éri, a megtorló bünvádi eljárás a hivatalból megindítandó. Ezt abból az alkalomból közöljük, hogy sokan — meggondolatlanságból — köztisztviselőket is, minden alap nélkül meggyanusítanak, megrágalmaznak, a nélkül, hogy az ily dolgok következményeivel számot tudnának vetni.

— **Szobor.** A jótékony püspöknek, Schusztter Konstantinnak Szolnok városa szobrot emel az áldozat készségéből épített leányiskola előtt.

— **A czeplédi kir. Járásbiróság ügyforgalma.** Járásbiróságunkhoz összesen 10177 ügy érkezett be; ebből sommás per 1389, örökösödés 344, fizetési meghagyás 125, végrehajtási 1179, telekkönyvi 5245, büntető 698, megkeresés volt 396. Az év végén folyamatban maradt 194 sommás per, 240 örökösödési, 25 végrehajtási, 59 büntető, 54 telekkönyvi ügy.

— **A F. M. K. E. évnegyedes gyűlése.** A Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület, mely József főherczeg ó Fensége legmagasabb védnöksége alatt, már tizenhét éve nagy nemzeti missziót teljesít a Felvidéken, január 8-án tartotta meg évnegyedes közgyűlését Nyitrán, Thúröczy Vilmos es. és kir. kamarás elnöklete alatt. Az igazgató választmány örvendetes tudomásul vette az elnökségnek Clair Vilmos főtitkár által előterjesztett jelentését, amely szerint az egyesület 1900. évi bevétele 18.000 koronával kedvezőbb az előirányzott összegnél. Új tagok 1900. szeptember óta 122-en léptek be, köztük 5 alapító, 8 örökös, 41 rendes és 68 pártoló tag. Nagy lelkesedéssel fogadta a gyűlés az elnökségnek azt a jelentését, hogy a F. M. K. E. övfák, a melyek alig három hónapja kerültek a közfo galomba — máris 838 koronát jövedelmeztek az egyesületnek. A Vörösmarty-ünnepély sikeres rendezéseért a gyűlés jegyzőkönyvi köszönetét fejezte ki az ünnep védnökeinek, Thúröczy Vilmos főispánnak és Bende Imre püspöknek, Thúröczy Vilmosné és Balás György honvédezedesnek, mint a rendező bizottság elnökeinek, valamint a rendezőség tagjainak dr. Kostyál Miklós vármegyei főjegyzőnek, dr. Rudnay Sándor polgármesternek, Csillaghy György kerületi anyakönyvi felügyelőnek, dr. Sztránszky Izidor ügyvédnek és Clair Vilmos főtitkárnak. Az egyesület törvényhatósági választmányainak működéséről, valamint a könyvtárak es daloskörök szervezéséről szóló elnökségi előterjesztést a gyűlés végül helyeslő tudomásul vette.

— **Hirdetmény.** Kereskedelemügyi m. kir. Miniszter úr 1900. évi december hó 17-én 89,018. sz. a. kelt rendeletével a „Kaiserin und Königin Maria Theresia“, „Kaiserin Elisabeth“, „Aspern“ és „Zenta“ hadihajókból álló keletázsiai hajórajhoz tartozó egyénekhez intézett s azoktól eredő nem ajánlott levelekre és levelező-lapokra portómentességet engedélyezett. Az egyes levél súlya a 70 grammot meg nem haladhatja. A magyar korona országaiából eredő ily leveleken és levelező-lapokon a czimzett nevet, szolgálati rangját vagy szolgálati alkalmazását, valamint a hadihajó nevét, melyhez a czimzett tartozik, pontosan ki kell tenni, azonfelül a czimzett a czimoldalra „Tábori posta“ jelzést szembeötlően alkalmazni. Budapest, 1901. január 7. M. kir. posta- és távirdaigazgatóság.

— **A járásbíró büne.** F. hó 5-én Örley Béla kir. törvényszéki elnökhöz Kisujszállásról távirat érkezett, hogy az ottani kir. járásbírósnál nagyobb rendetlenség és szabálytalanság uralkodik. Ezen távirat folytán a törvényszék elnöke azonnal Kisujszállásra utazott s beható vizsgálatot tartván, annak jött nyomára, hogy a távirati följelentés indokolt, s a kir. járásbírósnak vezetője a hagyatéki ügyekben nála letétbe helyezett pénzből több nagyobb összeget a saját czéljára használt fel. A több napot igénybe vevő vizsgálat adatai szerint bizonyossá vált, hogy a hiányzó összeg 12,000 koronával több. Örley törvényszéki elnök a vizsgálat befejezése után f. hó 5-én Magay Károlyt a kisujszállási kir. járásbírósnak vezetőjét állásából azonnal felfüggesztette, s egyuttal táviratilag hivta dr. Átányi József kir. ügyészt Kisujszállásra, a ki az ottani rendőség által Magayt azonnal letartóztatta, s még az nap este a szolnoki ügyészség fogházába szállította.

— **Egy éves önkéntesek öröme.** Az önkéntesek egy éves szolgálati idejének két

derős korszaka van. Az első, mikor a fáradságos gyakorlati és unalmas iskolai kiképzés után áprilisban megkapja a ezimzetes káplári rangot, a két csillagot, meg a kardbotot. Addig is mint közlegény szolgál a mi nem nagyon kellemes, még az önkéntesnek sem. Husvét előtt pedig nem volt rá eset, hogy valamely önkéntest előléptettek volna, mivel a szabályzatok tiltották. Ezentul másképpen lesz. A hadügyminiszter a minap rendeletet bocsátott ki, melyben elrendeli, hogy mindazokat az egy éves önkénteseket, kik az első három hónapban kifogástalan magaviseletet tanusítanak és különben is megfelelő haladást tettek, már deczenber végén örvezetökké léptessék elő.

— A sóbeszerzés megkönnyítése.

A magyar kormány ismét oly intézkedést tett, amely nagymértékben hasznára válik a kereskedelemnek és iparnak, valamint a nagyfogyasztó közönségnek is. Lukács László pénzügyminiszter ugyanis meggyőződve arról, hogy a sóbeszerzés terén ez időszerint fennálló bonyodalmas és nehézkés viszonyok reformra szorulnak, a Budapesten székelő „Magyar kereskedelmi részvénytársaságot megbizta azzal, hogy a sóvásárló kereskedők gyors és előnyös kiszolgálásairól gondoskodjék, valamint hogy az iparsó beszerzését és minden képen megkönnyítse. Az egész országban minden kereskedőnek sok baja volt eddig a sóvásárlással és azért kétségtelen, hogy általános örömmel kell üdvözölni a miniszternek ezt az igazán gyakorlatias intézkedését.

— **A búr harcoterről.** Tagadhatatlan már hogy az angolok helyzete annyira rosszra fordult Délafrikában, hogy a háborút újból kell kezdeniök, ha valamit elakarnak érni a búrokkal szemben. Az egész angol hadsereg valósággal be van zárva Transzvalba és Oranjéba, a hegláncokat körül a burok megszállták, a vasúti síneket felszaggatták, s ebből előre látható, hogy az angol sereg rövid időn belül éhezni fog. A mellett a búrok folyton elébbre nyomulnak a Fokföldön, felháztják a hollandus lakosságot s már is nagyon közel jutottak Fokvároshoz. Krüger kijelentette hogy a Fokföldön levő búr kommandónak ezélja a Fokváros és Kitchener főhadiszállása közötti összeköttetést megszakítani. A londoni hadügyminisztérium újabb statisztikát tett közzé az angolok délafrikai veszteségéről. E kimutatás szerint az angolok összes vesztesége 51.635 emberre rüg November elejéig 7500 ember tette le a fegyvert a burok kezébe. Elvesztettek összesen 29 ágyút és kiszámíthatatlan értékű élelmiszert és felszerelést. Ezek a hivatalos adatok, de ha hozzá tesszük a valóságnak valóban megfelelő nem hivatalos adatokat, akkor a hivatalos szám bizonyára megkétszereződik.

— **A szultán megőrült.** Egyik vidéki laptársunk közli e szenzációs hírt. Megírtuk már hogy II. Abdul Hamid török szultánt súlyos idegbaj és üldözési mánia gyöttri. Elbuj a világtól jól elzárt kioszkjában, s nincsen emberfia akiben megbíznék. Alakja megtört, arcán állandó ború ül. Egész sovány megviselt lényen meglátszik, mennyire megviselték az izgalmak. Óriási rémület kellett a beteg szultán tegnap egy rohamával, a midőn egész csapat embert lőtt agyon izgatottságában és félelmében revolveréből. Az esetről a következő értesülést nyertük: A szultán hogy fejszaggatásától megszabaduljon, magához hivatott egy Ibrahim nevű Aziából odakerült kuruzslót, a ki magára vállalta a gyógyítást. Elkészte a szultán fejét nyomogatni, a mi olyan fájdalmat okozott, hogy a szultán felkiáltott: „Kutya, meg akarsz ölni?” Azzal felkapta az asztalon heverő revolvert és háromszor rálőtt a kuruzslóra. A lövés beront egy szolgáló: a szultán erre is rálőtt, úgy, hogy a szerencsétlen szörnyet halt. Ekkor két katona tiszt rohant a szobába kivont kardal, mert azt hitték, hogy a szultán ellen merényletet követtek el. A szultán azonban félreértette a buzgalmat és őket is agyonlőtte. Azután a szultán ájultan esett össze. Az eset óriási izgalommal töltötte el Konstantinápoly összes lakosságát.

— **Egészségi szabályok.** Kiváló orvosi szaktekintélytől kaptuk a következő egészségügyi szabályokat, melyek mindenkinek, aki egészségére vigyázni szeret, becses utmutatásul szolgálhatnak. 1. Általános egészségügyi szabály: Ne teremtsük meg a betegséget, hanem szokjunk hozzá, önmagunkra és másokra ügyelni, hogy elérhessük, miképp testünk ne legyen mindenféle szenvedélynek rabja; ez több szenvedéstől és bajtól óv meg bennünket, mint bármely orvos, vagy egész világ orvossága. 2. A testbőr szabálya: A testbőr élő takarója és tüdejé az egész testnek, azért nemesak gondosan kell tartanunk, hanem a

szabad levegőnek is ki kell tennünk. 3. Az alvászabálya: Ha a nap lenyugszik, nyugodjék le testünk is; szünjék meg mindennapi foglalkozásunk és kezdjük meg a munkát újra, ha a nap felkel. Sokan a természet e rendjét megfordítják, miáltal nyugvóhelyük nem az újjászületés bölcsője, hanem sok baj és veszély kútfeje. 4. A ruházat szabálya: A test melegíti a rubát nem pedig megfordítva. Minél kisebb tehát a terhe, annál melegebb, annál ellentállóbb és erősebb a test maradjon megtermészetes formájában, ne szorítsuk modern zárkába. 5. A lakás szabálya: Házaad legyen száraz, tágas, napos, legyen várad, mely megvéd baj és betegség ellen. 6. Az erkölcs szabálya: Ne fedjük el soha, hogy a lélek és szellem inkább szorultáplálékra és ápolásra, mint a test. Miveljük tehát és nemesítsük. 7. A hivatás szabálya: Nem az a hivatásunk, miképpen keresünk pénzt, — maga életmódunk ad cselekedeteinknek értéket. Hivatásod mint nemes lény, mint ember cselekedni és élni, másokon jót gyakorolni, lelkeidet minden rossztól megóvni, hogy lelkiismereted tiszta legyen s életed tulajdonképpen igaz célja mindenkor szem előtt lebegjen. Ez legyen életed hivatása, mert ez egész tested egészségének fentartására okvetlenül szükséges.

— **Örök naptár.** A legeredetibb és legérdekesebb naptárak egyike az immár 3-ik kiadásban megjelenő Bacsó-féle „Örök Naptár”, melyet Bacsó Ferencz fővárosi állami tisztviselő szerkesztett. Magába foglalja ez a mult jelen és jövő bármely évében előfordulható összes naptárakat, számszerint 61 teljes közönséges naptárt, melyek az évek folyamán váltakozva érvényesek. Aki tehát egyszer megveszi, minden esztendőre ellátja magát naptárral, miáltal sok pénzt takarít meg, sőt az elmúlt évek naptárainak is mindig birtokában lesz, ami igen érdekes dolog. Így pl. a többi közt megtalálhatja benne miadenni a maga születési évének naptárát, s láthatja belőle, hogy a hét melyik napján pillantotta meg a világot, hogyan estek abban az évben az ünnepek, husvét, pünkösd stb. stb. Rendszeres gyűjteményben közli továbbá az „Örök Naptár” hosszú évszázadok időjárásai tapasztalatait és babonáit, melyekből komolyan vagy tréfásan mindig előre megmondhatjuk: milyen idő lesz? Igen becses a világtörténelmi nevezetességeket tárgyaló fejezete is, mely gazdag anyagot szolgáltat mindenkinek minden körben az okos, szellemes és lebilincselő társaságra. Kétszó kiállítására pedig új, díszes színpompás, hogy a legelőkelőbb szalonok asztalán helyet foglalhat s így alkalmi ajándéknak is különösen ajánlható (Bolti ára 2 korona), de lapunk olvasói lapunk kiadóhivatalában 1 korona 30 fillér kedvezményes árban rendelhetik meg, mely összeg az előfizetési díjjal egy utalványon is beküldhető. Ajánlott és bérmentes megküldés céljából még 35 fillér portó melléklendő.

— **Állást keres.** Hivatalszolgái állást vagy esetleg ehhez hasonló foglalkozást keresek. Czim megtudható a kiadóhivatalban.

Szerkesztői üzenetek.

Számlálatlan. Hogy milyen tagja a társadalomnak, a ki nincs népszámlálva, azt magától is eltalálhatja, t. i. számlálatlan tagja — fölösleges. Értéke anyi, mint azé a számlálót biztos uré, aki kihagyta magyarországi élő lakosai közül. Egyébb iránt honpolgári és társadalmi kötelessége jelentkezni, mert hogy kimaradt, abból önnök haszna nincs. Épen nem látjuk kényelmetlennek, hogy valaki népszámlált, vagy számlált nép, sőt az lehet kényelmetlen valakire, ha ennek a hazának s mint magyar nemzetiségű tagja — számát nem szaporítja.

Tessék ezt fontolóra venni, úgy politikai, mint társadalmi szempontból.
Egyébként jó egészséget kívánunk.
N. V. úrhölgy. Bocsánat a figyelmeltenségért, hogy nem válaszoltunk azonnal, de épen sorra került. — Sárbovárd. Nagyon szépen köszönjük a vaskos küldeményt, a mint tetszik is látni, nagy mohósággal hozzá is láttunk az elköltéséhez. Híjába, színész, meg újság csináló mindég éhes — no meg szoujas is. Meleg üdvözlét.

CSARNOK.

Az öngyilkos jelölt.

— Humoreszk tragikus véggel. —

Ha a fürdői élet zajából néhány órára menekülni akarsz, úgy menj a közeli erdőbe. Mindjárt elől találhatod a táblát, melyen nagy betűkkel tisztán olvashatóan áll: „Tilos ut.” Ezen haladjál és rövid félóra múlva elérsz egy kis tóhoz, melynek tükreben láthatod a fák képét, éjjel pedig hableányok játszadoznak ott, meséket mondva a holdról.

Megállj! Itt már megint elvágatott velem Pegasusom . . .

Világos nyári napon Mariska kisasszony, egy husz éves barna kis leány, vidáman taposta ezen a tilos uton a földön heverő fagallyakat és vig nótát dalolt. Csak néhány nap előtt bukkant a tó melletti csendes nyugvó helyre s most az a gondolata támadt, hogy ott megfog fürödni a hűs habokban. Biztos volt abban, hogy e rejtett helyet

tán sohasem vagy csak igen ritkán szentségtelenít. heti meg emberi szem, különösen, mert őt korona birságtól is kellett tartani. Fürdőruháját, melye még tavaly használt Siófokon, már odahaza titkot felvette utca ruhája alá.

Frissen haladt előre, dalát hébe-hóba hangos kacajjal felváltva. Hogy is ne! Amire gondolt csakugyan bohókásnak tetszett előtte.

Édes apja tudniillik tanárt választott völegényeül, akit minden nap vártak. Még nem ösmerte Borzongott a háta, már a „tanár” szó egyszerű említésénél. Csak öreg embernek képzelhette, komor arcvonásokkal, okularéval sötét szemén, aki csak a régi görögökért és rómaikért rajong, míg a szép magyar nők iránt nincs érdeke. S ilyen férfihez menjen nőül? A legszebb azonban az volt, hogy sokat járt házukba a tanárnak egy állítólag barátja, aki föltűnően udvarolt Mariskának és mellett a völegényét folyton ócsárolta. Mariska egyes gondolkodását sértette ez és ennek következtében még inkább gyűlölte völegényét. Ma délelőti sétálni akart a helyettes ur Mariskával, de ő meg szokott előle. Mily együgyű arcot fog vágni ez a ur, ha eljön érte s nem találja otthon; ha mindenesetre züguban hiában keresni fogja. Pompás! Mény nyire boszankodik majd ez az unalmas ember. Végre ez is csak olyan, mint barátja, a tanár ur.

Most ér a tó partjához. Még egyszer vigyázz körültekint, gyorsan leveti felső ruháit és csakhamar beleveti magát a tóba, nem törődve sem tanárral, sem jóbarátjával.

Ekkor valami neszt hall a közelben. Hama visszahúzódik a víz színe fölé hajló faágak mögé éppen még elég jókor. Mert a szemközti levő parton megjelenik egy huszonöt-harmincz évesnek látzó férfi, aki igen feltűnően viselkedik. Hangosa felsőbajt, égnek emeli ököibe szorított kezét, majd elolvas egy darab papírt, melyet zsebéből kiluzo s aztán boszusan összegyűr. Most kissé meghátra aztán nekiindul, mintha be akarná vetni magát vízbe, mindjárt benn is lesz.

Ekkor Mariska mindenről megfeledkezve hangosan felsikít, lélekszakadva odauszik s felve és edelve emeli föl karjait. Az idegen meghökke. De a következő pillanatban Mariska is meggondol helyzetét és szégyenkezve visszahúzódik a vízbe, hogy a feje latszik ki.

„Uram, itt nem szabad a vízbe ugorni, a fűdés tilos!”

A „megmentettnek” nyilvánvaló rosszkedv daczára is mosolyogni kell. Mariska azonban föltatta: „Ön ilyen” fiatalon már elkarja vetni az életét? Igazán kíváncsi volnék az okra.

„De nagysád, csak nem mondhatom el igaz az okot.”

„Miért nem? Némiképpen életmentője vagyok. Jogom van hozzá.”

„Gondolja csak meg helyzetét.”

Mariska elpirult, de aztán vígan mondá: „Ön azon majd segítünk, Tessék csak kissé megfordulni!”

Az életunt néhány perc előtti elhatározását egészen elfelejtteni látszott s némileg enyelegve némileg daczosan válaszolt: „De ha nem akarok?”

Mariska ugyanolyan hangon vágta vissza: „De én akarom, vagy —”

Már erre engedelmeskedett a férfi.

„Ne forduljon előre!”

„Miért nem?”

„Tudja, hogy ön kiálthatatlan? Mert öltöködni akarok.”

„Vagy úgy. — Nos akkor engedelmeskedni kell, ha nemszivesen is.”

Azután ruhák suhogása, majd néhány perc csel később Mariska hangja hallatszott:

„Igy, most már szabad engem megnéznie.”

Az öngyilkos jelölt bőven felhasználta ezt a engedelmet s előbbi elhatározását teljesen feladta. Mégis gunyosan kérdé.

„Igy, most már megszemlélttem s remélem

nem fog ellenkezni, hogy a vízbe vessem magamat.“

„Oh, hiszen ön örült! Beszélje el mindjárt, miért,“ — de félbeszakította beszédét: „Tul-ságosan kíváncsi vagyok.“ E mellett titokban szem-lélte a férfit és összehasonlította vőlegényének va-lószínű alakjával, ami utóbbinak nem vált előnyére.

„A történetemet kívánja tudni? Szép. El-mondom, oly röviden, amint lehet. Nősülnöm kel-lene.“ —

„Azért nem kell a vízbe ugrani,“

„Nem, ezt legfőljebb akkor teszi az ember, ha már nős.“

„Istenem, de rossz tud maga lenni.“

„S ön nem enged végig beszélni. Nem ös-merem ugyan a menyasszonyomat, de mondják, hogy igen szép, majdnem olyan szép, mint ön.“

„Nem hallgatom tovább, ha nem viseli ma-gát szépen.“

„Minthogy nem engedi meg, hogy vízbe fu-laszszam magamat, tán megengedi, hogy karomat ajánljam és haza kísérjem. Menet közben jobb csevegni.“

Mariskának nem volt ellenvetése és így kar-öltve haladtak a felemlített „tilos uton“ a fürdő-hely épületei felé. Utközben elmondta történetét a „megmentett.“ Éppen ösmeretlen menyasszonyához utazott, kiról a leány édes atya annyi szépet mon-dott el, hogy örülten beleszeretett. Egyik barátját, kiből teljesen megbízott, beavatott titkába. Ez a barátja előre utazott, hogy — mint mondá — egyengesse utját, ha erre szükség le-ne. A legkö-zelebbi állomáson táviratot kapott, hogy barátja éppen most jegyezte el az ő menyasszonyát. „Ily hütlenség és ravasz fondorlatosság“ — végzé el-beszélését — „megfosztottak eszemtől és az első pillanatban eltökéltem, hogy véget vetek életemnek.“

„Ön szamar!“ siklott ki Mariska ajkáról.

Kísérője nevetett: „Ön az első, aki nekem ezt mondja, de minél tovább nézem, annál inkább igazat adok önnek.“

„Mondtam már egyszer, hogy kiállhatatlan.“

Most az erdő szélére értek és gyönyörköd-tek a remek panorámában, mely eléjük tárult. Az idegen megragadta Mariska kezét, mélyen nézett a szemébe, Mariska pedig fülíg elpirult, de nem vonta el tőle karját s amikor a idegen gyengéden megszorította, viszonzta a szoritást. Aki ösmeri a nőket, tudja mit jelent egy kézszorítás.

Amikor aztán Mariska lakása elé értek, a férfi szívesen engedelt hívásának, hogy kerüljön beljebb. A szobában ott ült unalmas udvarlója, aki belé-pésekkor elhalványult s mostani kísérője is elvesz-tette arcszínét. Édes atya azonban felugrott s s hevesen megölelte kísérőjét.

„Hát már a leánnyommal jössz, tanárocskám? Hogyán tetszik? Pompás leány, ugy-e bár? Vagy tuloztam?“

A megszólított ámult: „Hogyan, ez az én jegyesem? — Akkor Isten veletek“ — s ki akart sietni, de az öreg megcsipte a kabátja végét: „Em-ber, mit akarsz? Nem tetszik a leányom? Vagy mi a bajod?“

A tanár minden válasz helyett átnyujtotta az összegyűrött táviratot. Amikor az öreg elolvasta, kereste szemével a jóbarátot. Ez azonban felhasz-nálta az általános felindulást s „kőd előttem, köd utánam,“ ugy eltűnt mint a pára.

„Ilyen gazember!“ tombolt az após „csak még egyszer találkozzam vele. Az egész históriá-ból egy szó se igaz — egyetlen egy szó se. Nos, most már csak tán itt maradsz?“

Mariska eleinte nem is tudta, miről van szó. Csak most értesült arról, hogy a saját vőlegényé-nek életét mentette meg.

S most következik a tragikus vég: Egymásé lesznek!

Mariska időközben, mióta tanárnak neje, egé-szen megváltoztatta a tanárokról való nézetét.

K. E.

Immár 3-ik változatlan kiadásban jelent meg a Bacsó-féle

ÖRÖK NAPTÁR.

a legszebb, legérdekesebb és legprak-tikusabb naptár **mindenki számára.**

Szerkesztette:

BACSÓ FERENCZ

fővárosi állami tisztviselő.

Tartalmazza a XVIII., XIX. és XX. század minden évének naptárát, összesen 61 teljes, tökéletes, közönséges naptárt, melyek 1701-től a 2000-ik évig válta-kozva érvényesek. Aki tehát egyszer megveszi, az egész életében

— **minden esztendőre** —

öllátja magát naptárral, miáltal sok pénzt takarít meg, s egyúttal a lefolyt évek naptárait is mindig kezében bírja, ami igen érdekes dolog. Külső kiállítása pe-dig oly diszes, hogy a legelőkelőbb sza-lonok asztalán helyet foglalhat s ezért

alkalmi ajándéknak

is különösen ajánlható. Bolti ára 2 ko-rona, de lapunk olvasói lapunk kiadó-hivatalában **1 kor. 30 filler** ked-vezményes árban rendelhetik meg, mely összeg az előfizetési díjjal egy utalvá-nyon is beküldhető. Ajánlott és bérmen-tes megküldés czéljából még 35 fillér portó mellékelendő.

Törlesztéses kölcsönök

földbirtokokra I. helyre
5³/₄% évi anuitásra 43¹/₂ évre
kézpénzben az ingatlan ²/₃
értéke erejéig, — II. helyre
6% kamatra törlesztés nél-
kül.

Városi bérházakra az
érték ¹/₃ erejéig törlesztéses
kölcsönök csak I. helyre
hason feltételek mellet en-
gedélyeztetnek.

Felvilágosítással szolgál
díjtalanul —25

Gerő Albert

Bpest, VII. Nefelejts-utca 8.

Önborotváló! Önborotváló!

Ujjonnan szabadalmazott borotva véd-készülékkel. Minden veszély kizárva még gyakorlatlan kéznek is. Szőr és bőrbeteg-ségektől védve melyek fertőztetés által szár-mazhatnak, Legkényelmesebb borotválás minden időben és rengeteg költségek taka-rítása!

Megrendelési ár 2 frt. 80 kr., a pénz előzetes beküldése vagy utánvét mellett, **Silberstein egészségügyi inté-zete** Bécs, Rossauerlande 35 a. 7-8

Az egyesült pokróczgyárak maradékraktárá-nak fél áron való eladására nyertem megbízást.

Azért ajánlok
E teli lópokróczokat,
Ezen vastag, elpusztít-

hatatlan takarók kitünő minőségűek, melyek **gyapjasak és puhák** színes szegélylyel, ágytakaróknak is használhatók és a mellett **rendkívüli olcsók.** Szürke, gyapju teli lópokróczok: A. minőség, 170—130 nagyság, 4 kor., B. minőség 5 kor. C. minőség 200—150 nagyság dupla gyapju urasági és fiakertakaró, 150—200 nagyság, legfinomabb minőség, darabonkint 7.50 kor Pontos szétküldés utánvétel-lel. Meg nem felelőért a pénz kívánatra vissza-adatik. Czím: Abth. IX.,

M. RUNDBAKIN,

1—10

Wien, IX., Berggasse 3.

Pártoljuk a hazai kisipart!

Szerdahelyi János.

KÖNYVNYOMDÁJA, KÖNYV-, PAPIR- ÉS IRO-DASZER KERESKEDESE ABONYBAN.

Elvállal bárminemű

KERESKEDELMI, ÜGYVÉDI ÉS KÖZSÉGI

nyomtatványokat,

műveket, évi zárszámadásokat,

árjegyzékeket stb.

Továbbá izléses kivitelben és jutányos árak mellett

BÁLI MEGHIVÓKAT,

tánczrendeket és tánczrendjelvényeket.

Eljegyzési és esketési

MEGHIVÓKAT.

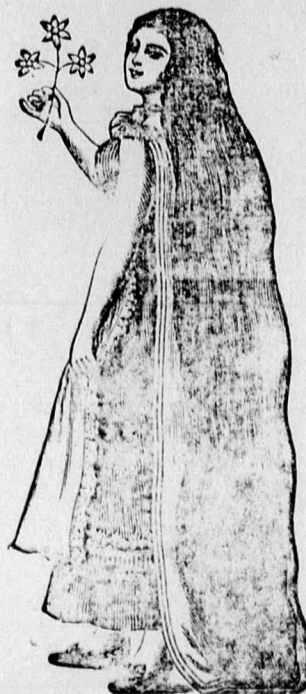
GYÁSZJELENTÉSEKET.

Vidéki megrendelések

gyorsan és pontosan

eszközöltetnek.

En Csillag Anna

85 centiméter hosszú, óriási Loreley-hajammal, a mely az általani általánál ponadt 14 havi használata után nő t meg ennire. Ez a leg-híresebb orvost is egy dal való szörnek ismerték el a hajkihul-lás ellen és hajnövesztésre, uraknál a szakállt megnövesztés és mar-róid használata után ugy a haj, mint a szakáll természetes fe-nyű és tömött lesz, megovja mindkettőt a korai öszüléstől a leg-örgebb korig.

Fgy tégely ára 1 frt, 2 frt, 3 frt, 5 frt.

zéjtelküldés naponkint az összeg előzetes beküldése setén vagy posta-utánvéttel a világ minden irányába a gyárból, a hova a megrendelések intézendők.

CSILLAG ANNA.

BÉCS, I., SEILERGASSE 5.

